

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України у м. Києві та Київській області

Слідче управління

просп. Перемоги, 55/2, м. Київ, 03113, телефон (044) 281-57-17, факс (044) 253-63-02
www.ssu.gov.ua, e-mail: gusbu_kiv@ssu.gov.ua, Код СДРПОУ 20001792

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

м. Київ

«02» 08 2022 року

Старший слідчий в ОВС слідчого управління Головного управління СБ України у м. Києві та Київській області підполковник юстиції Салівончик С.О., розглянувши матеріали досудового розслідування кримінального провадження № 22022101110000133, зареєстрованого в ЄРДР 17.05.2022 за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, керуючись ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Кота Юрія Володимировича, 23.01.1976 р.н., громадянина України, уродження м. Житомир, раніше не судимого, зареєстрованого за адресою: м. Київ, вул. Академіка Вільямса, 15, корп. 1, кв. 125

про те, що він підозрюється у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній та інформаційній безпеці України, вчинене в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 111 КК України Кот Ю.В. вчинив за наступних обставин.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, Російська Федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени зазначеної організації утримуються у своїх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканості чи політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про неприпустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями – № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання огорожі їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня

1970 р., що містить її Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту Організації Об'єднаних Націй; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, яка містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію або втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплені обов'язки держав: утримуватись від збройної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення або підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербування найманців або посилення таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї Організації та Об'єднаних Націй від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою порушуючи Статут ООН.

Якесь із наступних дій, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, хоч би який тимчасовий характер вона мала, що є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські чи повітряні сили чи морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з державою, що приймає, порушуючи умови, передбачені в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала у розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- за посилення державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, що мають настільки серйозний характер, що це рівносильно наведеним вище актам, або його значну участь у них.

Ніякі міркування будь-якого характеру, будь то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, що неспроможні служити виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги до прав, властивих суверенітету, незастосування сили або загрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання суперечок та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва. серпня 1975 року, який був підписаний СРСР, правонаступником якого є Російська Федерація.

Статтями 1 і 2 III Конвенції про відкриття військових дій від 18 жовтня 1907 року, що вступила в дію 26 січня 1910 року і 7 березня 1955 року визнаної СРСР, правонаступником якого є Російська Федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього та недвозначного попередження у

формі або мотивованого оголошення війни, або ультиматуму з умовним оголошенням війни. Про існування стану війни має бути негайно повідомлено нейтральною державою, і воно матиме для них дійсну силу лише після отримання повідомлення.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) зазначено, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту та неподільність влади Республіки в межах її території та незалежності. зносини.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих межах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки було схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Відповідно до зазначеного документу, територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація.

Відповідно до пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії та Сполучені Штати Америки підтвердили Україні свої зобов'язання згідно з принципами Заключного акту співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність та суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою або її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що жодна їхня зброя ніколи не використовуватиметься проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримання миру та стабільності у Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, укладеного між державами СНД, серед яких є Україна та Російська Федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів одна одної та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їх непорушність, а також вирішувати всі суперечки, що виникають з питань кордонів та територій, лише мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо вони виникнуть; не встановлювати із нею політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій та комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічну, фінансову, військову та іншу допомогу.

31 травня 1997 року, відповідно до положень Статуту ООН та зобов'язань згідно з Заключним актом Ради з безпеки та співробітництва в Європі, Україна та Російська Федерація уклали Договір про дружбу, співпрацю та партнерство між Україною та Російською Федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року) 13/98-ВР та Федеральним Законом Російської Федерації від 2 березня 1999 року № 42 - ФЗ). Відповідно до статей 2 – 3 зазначеного Договору, Російська Федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів і зобов'язалася будувати відносини один з одним на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності сил, загрози або мирного врегулювання, у тому числі економічних та інших способів тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, дотримання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису та карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований Російською Федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької та Луганської областей належить до території України.

Статтями 1 – 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною та незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканою.

Згідно Статті та 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати та змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народу і не може бути узурповане державою, її органами чи посадовими особами.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно дотримуватися Конституції України та законів України, не зазіхати на права та свободи, честь та гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання щодо зміни території України.

Відповідно до статей 132 – 134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі – АР Крим) є невід'ємною складовою України та в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її ведення.

Незважаючи на викладене, діючи умисно в порушення зазначених вище міжнародних нормативно-правових актів, 22 лютого 2022 року Президент Російської Федерації, реалізуючи злочинний план направлений на насильницьку зміну меж території та кордонів України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, направив до Ради Федерації звернення про використання Збройних Сил РФ за межами РФ, яке було задоволене.

24 лютого 2022 року о 05:00 годин Президент Російської Федерації оголосив про рішення розпочати військову операцію в Україні.

Надалі Збройними Силами РФ, що діяли за наказом керівництва РФ та ЗС РФ, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військових штабах та складах ЗС України, а також підрозділам ЗС та інших військових формувань після чого РФ скоєно вторгнення на територію суверенної держави України.

В зв'язку з чим Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24.02.22 № 64/2022 в Україні введено воєнний стан з 05 год. 30 хв. 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. В подальшому Указами Президента України № 133/2022 від 14.03.2022, № 259/2022 від 18.04.2022 воєнний стан було продовжено до 05 год. 30 хв. 25.05.2022, а Указом Президента України № 341/2022 від 17.05.2022 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 год. 30 хв. 25.05.2022 строком на 90 діб.

Встановлено, що громадянин України Кот Ю.В., у період з 2007 по 2014 роки неодноразово відвідував територію російської федерації, внаслідок чого в останнього почалося формування хибної уяви щодо історичних та політичних подій як у

внутрішньому середовищі України так й на міжнародній арені.

Далі, працюючи у вказаний проміжок часу на українських телерадіоканалах АТ «Національна суспільна телерадіокомпанія України» та ПрАТ «ТЕЛЕКАНАЛ «ІНТЕР» Кот Ю.В. здобув певну медійну відомість, яку в подальшому використовував у власних цілях, з метою нанесення шкоди інформаційній безпеці України, діючи в інтересах країни агресора.

Так, взимку 2013-2014 років, під час Революції гідності, Кот Ю.В. був ведучим на київському Антимайдані та у 2014 році переїхав на постійне місце проживання до Російської Федерації, де почав роботу в державному російському пропагандистському інформаційному агентстві «Росія сьогодні» та російському інформаційному агентстві «News Front», де як представник засобів масової інформації, займався інформаційним викривленням подій на Євромайдані шляхом перекручування та постійного нав'язування хибного тлумачення і компонування інформації для зміни свідомості та ставлення громадян РФ і місцевих мешканців південно-східних регіонів України до дійсності та значення подій, які насправді відбувалися в Україні. здійснював спотворення свідомості частини населення України, з метою зміни світоглядних основ, зародження сумніву в необхідності та доцільності спільного існування в рамках самостійної, унітарної, суверенної держави Україна з європейським вектором розвитку, підбурював до міжетнічних конфліктів, розпалював сепаратистські настрої серед населення окремих регіонів України (АР Крим і м. Севастополя та південно-східних областей), провокував національні зіткнення, формував хибний образ частини українського населення як «націонал-фашистів», які мають інші духовні та моральні цінності та пропагують культ насильства і знищення над російськомовним населенням України.

Разом з тим, встановлено, що Кот Ю.В. підтримує керівництво РФ щодо початку військових дій в Україні. Останній у своїх виступах на відеозаписах у мережі Інтернет, ЗМІ, месенджерах, підтримував політику РФ та має проросійські погляди. Враховуючи, що він є досить відомою особистістю в РФ, особливо у телебаченні, тісно співпрацює з правоохоронними органами та керівництвом РФ, представниками різних установ та організації вказаної країни, оскільки має змогу висвітлювати все у вигідному для РФ ракурсі. Його виступи переважно підготовлені на замовлення посадових осіб державних органів та установ Російської Федерації, російських медійних центрів.

Також, Кот Ю.В., з використанням власних сторінок у соціальних мережах, інших відкритих інформаційних майданчиків, проводить пропагандистську діяльність, спрямовану на поширення в Інтернет-мережі маніпулятивних антиконституційних інформаційних матеріалів на шкоду Україні. Останній проводить діяльність, спрямовану на загострення і дестабілізацію суспільно-політичної та соціально-економічної ситуації в Україні, деморалізацію армії, створення та поглиблення розбрату між політичними силами, форматування передумов для соціального вибуху в Україні, дискредитації чинної влади України, її представників (їхніх рішень, дій) та формування негативного іміджу нашої держави на міжнародній арені. Неодноразово фіксується підтримка Котом Ю.В. діяльності організацій терористичного спрямування – т.зв. «ДНР/ЛНР» на території східних областей України, яка в основному полягає у дискредитації дій ЗС України та розповсюдженні фейкових відомостей.

Приблизно в березні 2020 року, більш точної дати не встановлено, перебуваючи у невстановленому досудовим розслідуванням місці, діючи умисно, з метою нанесення шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній та інформаційній безпеці України, Кот Ю.В., використовуючи невстановлену техніку, з можливістю доступу до всесвітньої мережі Інтернет, за допомогою програмного забезпечення «Telegram» створив Telegram-канал – «Юрій Кот – Будь добру!» (посилання <https://t.me/koturi>), в інформаційному полі каналу зазначив:

«Новости, аналитика, инсайд. Всё о русской цивилизации. Всё о русских.», де почав висвітлювати викривлену інформацію щодо історичних та політичних фактів, проросійського спрямування.

У подальшому, починаючи з квітня по травень 2022 року, перебуваючи у невідомому досудовим розслідуванням місці, діючи умисно, з метою нанесення шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній та інформаційній безпеці України, використовуючи невідому техніку з можливістю доступу до всесвітньої мережі Інтернет, за допомогою програмного забезпечення «Telegram» у власному Telegram-каналі – «Юрий Кот – Быть добру!» (посилання <https://t.me/koturi>, 9 715 підписників, вільний доступ), Котом Ю.В. створено сповіщення наступного характеру: *«Ну вот и всё. Эта страница моей жизни дописана. Вашему вниманию все 4 серии моего фильма "Украинцы! Мы русские!", созданного вместе со студентами нашего института. Скажу честно, я рад, что так всё получилось. За фильм не стыдно. Здесь собрана вся история украинства с фактами. Но главное, что получилось показать и рассказать, - это про русскость и её значение для каждого русского человека. Отказываясь от неё, любой человек становится активным или латентным русофобом. Берегите русского в себе, ибо именно это позволяет вам оставаться человеком. Быть добру.»*

Продовжуючи свою злочинну діяльність у вказаній групі Котом Ю.В. висвітлені наступні публікації:

25.05.2022 року о 22:34: «Вы себе представить не можете, сколько русских людей сегодня сидит в тюрьмах Украины именно за то, что они русские и говорили правду... Русских в этой нацистской стране избивают и убивают, бросают в тюрьмы или просто теряют без вести... Эти нацистские твари должны ответить за всё! Никакой пощады, никакого великодушия, никакой милости к ним быть не должно. Это нацисты и их путь в ад мы должны ускорить! Быть добру!».

11.04.2022 року о 16:59: «Украинцы в России должны прийти к необходимости осознания своей русскости и тотального отказа от украинства. Украинство - зло, существующее исключительно как паразитарное идеологическое образование в меетальном сознании русского человека».

10.04.2022 року о 23:43: «Уверен, что на первом этапе ни Харьков, ни Николаев, ни Одессу мы им не отдадим. Нацизм будет уничтожен прежде всего на исторической земле Новороссии. Все жёлто-голубые нацистские тряпки люди сами сорвут и уничтожат. Украинство сгинет, как роса под русским солнцем правды. Люди сами откажутся от него, особенно после изобличения всех преступлений этих негодяев. Со временем и Киев, и Житомир, и Хмельницкий с Ровно - все земли Малороссии будут свободны... Мы - русские. Не просто русские, а малороссы! Это наша земля!».

10.04.2022 року о 18:45: «Вот так переписывается история. Украинство - раковая опухоль на теле русского народа, сожравшая здоровый организм малороссов, сегодня называет себя исконным народом... Украинство должно быть полностью уничтожено, вместе с их героями, от Мазепы и Шевченко до Бандеры. И самое важное - ведь они реально сатанисты...».

04.04.2022 року о 14:34 опубліковано: «По ситуации в Буче. И ещё, важно. Любой, кто называет себя украинцем, должен задуматься - не нацист ли он? И если не нацист, то не украинец, а малоросс».

Згідно висновку експерта КНДІСЕ Міністерства юстиції України № 14049/14050/22-61 від 13.06.2022 містять інформацію, яка завдає шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній та інформаційній безпеці України.

Таким чином, Кот Ю.В. підозрюється у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній

цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній та інформаційній безпеці України, вчинене в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

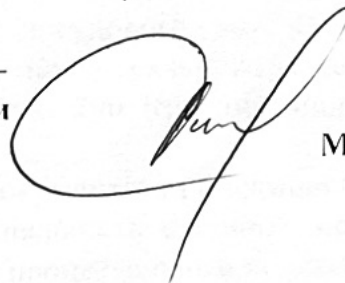
Старший слідчий в ОВС слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області
підполковник юстиції

Сергій САЛІВОНЧИК

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор, який здійснює процесуальне
керівництво у кримінальному провадженні –
прокурор Фастівської окружної прокуратури
Київської області

Микола СТЬОПІН

«__» _____ 2022 року

Про підозру мені повідомлено та письмове повідомлення про підозру
від «__» _____ 2022 року отримав о «__» год. «__» хвилин
«__» _____ 2022 року

Підозрюваний: _____ / _____

На підставі статті 276 Кримінального процесуального кодексу України підозрюваному невідкладно повідомлено та детально роз'яснено його права, як підозрюваного, передбачені статтею 42 Кримінального процесуального кодексу України, а саме:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені Кримінальним процесуальним кодексом України, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених Кримінальним процесуальним кодексом України та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 Кримінального процесуального кодексу України;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог Кримінального процесуального кодексу України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 Кримінального процесуального кодексу України, та вимагати відкриття матеріалів, згідно зі статтею 290 Кримінального процесуального кодексу України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому Кримінальним процесуальним кодексом України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

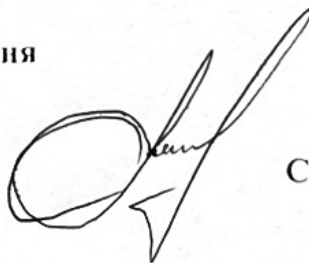
Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

« ____ » _____ 2022 року

*Повідомлення про підозру здійснив,
письмове повідомлення про підозру вручив,
права підозрюваному повідомив та роз'яснив, а також
пам'ятку про процесуальні права підозрюваного вручив:*

**Старший слідчий в ОВС слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області
підполковник юстиції**

Сергій САЛІВОНЧИК